

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

«Οι λέξεις είναι νόστιμες»

Nicky Haire

Queen Margaret University, Ηνωμένο Βασίλειο

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η **Nicky Haire** είναι λέκτορας μουσικοθεραπείας στο Queen Margaret University, Εδιμβούργο. Υπηρετεί ως αναπληρώτρια συντάκτρια του *Approaches*. [nhaire@qmu.ac.uk]

Ιστορία δημοσίευσης:

Υποβολή 9 Οκτ. 2023

Αποδοχή 22 Οκτ. 2023

Δημοσίευση 29 Δεκ. 2023

Οι λέξεις είναι νόστιμες, αλλά δεν μπορούν να πουν πολλά. Συχνά χάνουν το ύδωρ του νοήματός τους προτού αυτό αποδοθεί. Αλλά μπορούν να αναμειχθούν για να σχηματίσουν περιγραφές για την αναπνοή, τις ματιές, τις χειρονομίες, και τους παλμούς ανάμεσα στις ζωές. Ίσως το γράψιμο να είναι η εύρεση μιας εκδοράς στο δέρμα της γνώσης, όπου το τσίμπημα και η βρωμιά και το αίμα της μέρας αφήνονται να βγουν έξω, και η μουσική αφήνεται να περάσει μέσα. (Bateson, 2016, σελ. 15)

Με συναρπάζει ο τρόπος με τον οποίο η καλλιτεχνική πρακτική ως έρευνα μπορεί να προσκαλέσει ποικίλους τρόπους γνώσης σχετικά με τις μουσικές εμπειρίες με άλλους. Από τότε που εντάχθηκα στην ομάδα του *Approaches*, έχω ενθουσιαστεί από τη δυνατότητα να συμπεριλαμβάνουμε στο περιοδικό ολοένα και περισσότερες έρευνες βασισμένες στις τέχνες. Μέρος αυτής της έλξης πηγάζει από τη δική μου κατανόηση της γνώσης ως μια ρευστή και ενσώματη έννοια που περιλαμβάνει όχι μόνο το νου αλλά και το σώμα-νου, κατά τον Eli Clare (2017). Αυτό συμβαδίζει με την επιθυμία να εργάζομαι κατά της αποσιώπησης των φωνών που θεωρούνται «διαφορετικές» από τις καθιερωμένες νόρμες στην ακαδημαϊκή πρακτική (νόρμες όπως Ευρωπαίος, Λευκός, μη ανάπηρος, ομοφυλόφιλος ή νευροτυπικός).

Το απόσπασμα της Nora Bateson παραπέμπει σε κάτι που αφορά την ποιότητα της μουσικής σε σχέση με τη γνώση, το οποίο είναι ενδιαφέρον να ιδωθεί σε ένα πλαίσιο ακαδημαϊκών νορμών. Εάν ακολουθήσουμε τη μεταφορά της Bateson σχετικά με το γράψιμο ως «εύρεση μιας εκδοράς στο δέρμα της γνώσης» επιτρέποντας στη μουσική να «περάσει μέσα», τί θα μπορούσε να είναι η μουσική σε αυτό το σενάριο; Μια ανακούφιση, μια αναστάτωση, μια γέφυρα, μια φαντασίωση, μια αντήχηση, μια πρόκληση... Και πώς θα μπορούσε ίσως η μουσική να εξελίξει τη γνώση σύμφωνα με την οπτική της Bateson; Μια εκδορά θα φαινόταν επίσης να ενέχει κάποιον βαθμό δυσφορίας και αλλαγής του σώματος-νου.

Η μουσική μπορεί να κρατήσει μια ποικιλομορφία και πολυπλοκότητα βιωμένων εμπειριών, και όμως, όταν αλληλοεπιδρά κανείς με άλλα άτομα μέσω της μουσικής και του ήχου, εμπειρίες βάθους μπορεί να φανούν παροδικές και διφορούμενες. Το πώς και το τί ίσως γνωρίζουμε μέσω του ήχου είναι ερωτήματα που συχνά προκύπτουν για τα άτομα που εργάζονται στο πεδίο της

μουσικής και της υγείας, και οι πιθανές απαντήσεις είναι ασφαλώς ρευστές και στενά συνδεδεμένες με τις κοσμοθεωρίες του καθενός. Στη μουσικοθεραπεία, για παράδειγμα, οι αυτοσχέδιες εκφράσεις του ήχου προσφέρουν τρόπους να γνωρίσουμε κάτι με κάποιον άλλον πέραν της ατομικής εμπειρίας. Ωστόσο, η επικοινωνία με συναδέλφους από άλλα πεδία των όσων γνωρίζουμε από το μουσικοθεραπευτικό έργο, ακόμη και η γνώση μέσα από τις δικές μας διεργασίες σώματος-νου μπορεί να είναι πολύπλοκη και συχνά περιλαμβάνει μια διαδικασία μετάφρασης πίσω σε λέξεις (Gerber & Myers-Coffman, 2019).

Όντας τόπος συγκέντρωσης (Dos Santos & Bolger, 2023), το *Approaches* – ως ένα περιοδικό ανοιχτής πρόσβασης – είναι σε θέση να υποστηρίζει και να μοιράζεται ποικίλους τρόπους γνώσης. Σε αυτό το τεύχος του περιοδικού, η μουσικοθεραπεία διατρέχει ένα ευρύ φάσμα άρθρων, προσκεκλημένων σχολιασμών, βιβλιοκριτικών και αναφορών συνεδρίων. Τα άρθρα αφορούν το βάθος της πρακτικής, τις εμπειρίες εκπαίδευσης και τους τρόπους κατανόησης και διατύπωσης της πολυπλοκότητας των πιθανών αποτελεσμάτων της μουσικοθεραπείας.

Η Agnieszka Łuciuk-Wojczuk μας οδηγεί στο «ενδιάμεσο» μελετώντας τις βαθιές φαινομενολογικές εμπειρίες μέσω της μουσικής στη μουσικοθεραπεία με άτομα στην ψυχοογκολογία. Η Κάνδια Μπουζιώτη συνεχίζει πτυχές αυτού του νήματος με μια εις βάθος διερεύνηση της φωνητικής ψυχοθεραπείας με Έλληνες που έχουν εμπειρία τραύματος.

Οι Megan Brand, Victoria Clarke και Catherine Warner εμβαθύνουν στις εμπειρίες των μουσικοθεραπευτών σε διαφορετικά στάδια της εκπαίδευσης και της πρακτικής τους για να πραγματευτούν το ρόλο της προσωπικής θεραπείας στο γίνεσθαι του μουσικοθεραπευτή. Ακολουθώντας μια παρόμοια ιδιογραφική γραμμή, οι Luke Annesley και Nicolette O'Neill εστιάζουν στις εμπειρίες ομάδων μουσικοθεραπείας από την οπτική του μουσικοθεραπευτή.

Το έργο της Alison Fuller εισάγει μια προσέγγιση στη μουσικοθεραπεία με οικογένειες με σύνθετες ανάγκες χρησιμοποιώντας το Μουσικοθεραπευτικό Οπτικό Πρόγραμμα (Music Therapy Visual Schedule) που δημιούργησε. Η Jenny Kirkwood καταγράφει το Δίκτυο Αποτελεσμάτων Επικοινωνίας-Σχέσης (Communication-Relationship Outcomes Matrix, CROM) και συζητά τη σχέση του με την κατανόηση των αποτελεσμάτων στη μουσικοθεραπεία. Το άρθρο αυτό παρουσιάζεται μαζί με μια ανταπόκριση του Gustavo Schulz-Gattino ο οποίος διαπραγματεύεται με το CROM στην πράξη.

Οι βιβλιοκριτικές αυτού του τεύχους προσφέρουν ζωηρούς διαλόγους με κείμενα που εξελίσσονται περαιτέρω γνωρίζοντας και επεκτείνοντας το «ενδιάμεσο» που προσκαλούν οι γραπτές λέξεις, εισχωρώντας στην ιδέα της Bateson σχετικά με την εκδορά. Επιστρέφοντας στην πρακτική, οι τρεις αναφορές συνεδρίων προσκαλούν τους αναστοχασμούς και τις εμπειρίες των συγγραφέων που συμμετείχαν σε αυτά τα δρώμενα.

Η ομάδα του *Approaches* αναπτύσσεται. Με μεγάλη χαρά καλωσορίζουμε στην ομάδα μας την Αλεξάνδρα Γεωργάκη (Anglia Ruskin University, Ηνωμένο Βασίλειο), την Jinah Kim (University of Melbourne, Αυστραλία) και την Marija Pranjić (University of Toronto, Καναδάς) στη Συμβουλευτική Συντακτική Επιτροπή, και την Stephanie Cham (Center for Performing Arts Medicine, Houston Methodist Hospital, ΗΠΑ) ως επιμελήτρια κειμένων. Παράλληλα με αυτή τη διεύρυνση της ομάδας μας, με χαρά ανακοινώνουμε ότι συνεχίζουμε να εργαζόμαστε προς τη μετάβαση στην πλατφόρμα Open Journal System (OJS), η οποία θα βελτιώσει τις διαδικασίες επιμέλειας και δημοσίευσης που απαιτούνται σε ένα περιοδικό ομότιμης αξιολόγησης. Με αυτή την μετάβαση, θα θέλαμε επίσης να

ενθαρρύνουμε τους συγγραφείς και τους συντελεστές να υποβάλλουν άρθρα που χρησιμοποιούν μη παραδοσιακές και βασισμένες στις τέχνες μεθόδους και μεθοδολογίες. Αν θέλετε να μάθετε περισσότερα για το τι σημαίνει αυτό, παρακαλούμε επισκεφθείτε τον ιστοχώρο μας ή επικοινωνήστε με τη συντακτική ομάδα.

Τέλος, καθώς γράφω αυτό το σημείωμα σύνταξης, θεωρώ πολύ σημαντικό να αναγνωρίσω τη συνεχιζόμενη βιαιοπραγία στο Ισραήλ και τη Γάζα. Ανάμεσα στα εκατομμύρια ανθρώπων που επηρεάζονται, ορισμένοι από αυτούς έχουν μακροχρόνιες σχέσεις με το *Approaches* ως πρώην και νυν μέλη της συντακτικής ομάδας, κριτές, και συγγραφείς. Οι σκέψεις και η αγάπη μας είναι με τους συναδέλφους μας εκεί και σε όλο τον κόσμο που επηρεάζονται από αυτήν την κατάσταση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Bateson, N. (2016). *Small arcs of larger circles: Framing through other patterns* (1st ed.). Triarchy Press.
- Clare, E. (2017). *Brilliant imperfection: Grappling with cure*. Duke University Press.
- Dos Santos, A., & Bolger, L. (2023). Προσκλήσεις για συγκέντρωση. *Approaches: Ένα Διεπιστημονικό Περιοδικό Μουσικοθεραπείας*, 15(1), 5–6.
- Gerber, N., & Myers-Coffman, K. (2019). Translation in arts-based research. In P. Levy (Ed.), *Handbook of arts-based research*. Guilford Press.